

Förstklassig urkraft

Det bjöds på ett förklassigt finskt gästspel i Kulturens hus på torsdagskvällen. Kvällens dirigent Jaako Kuusisto.

KONSERT

Uleåborgs symfoniorkester, Jaako Kuusisto dir, Ittai Shapira violin
Kulturens hus
Torsdag kväll

Det är första gången Uleåborgs symfoniorkester besöker Kulturens hus. Men av kvällens framförande och publikreaktioner att döma lär det inte vara sista gången.

Första akt är vigd åt nutida konstmusik. Inleder gör Magnus Lindbergs långa ensatsiga Corrente II från 1992. Nästan 20 minuter dovt klingande mystisk musik. Man känner sig förflyttad till en drömsk trollskog där konstiga saker pågår. Lika mäktigt som märkligt. Passande en kulen, mörk höstkväll som denna. Musikerna är med ens på topp och särskilt minns man både pianist och slagverkare vilka etsar sig kvar i minnet efteråt.

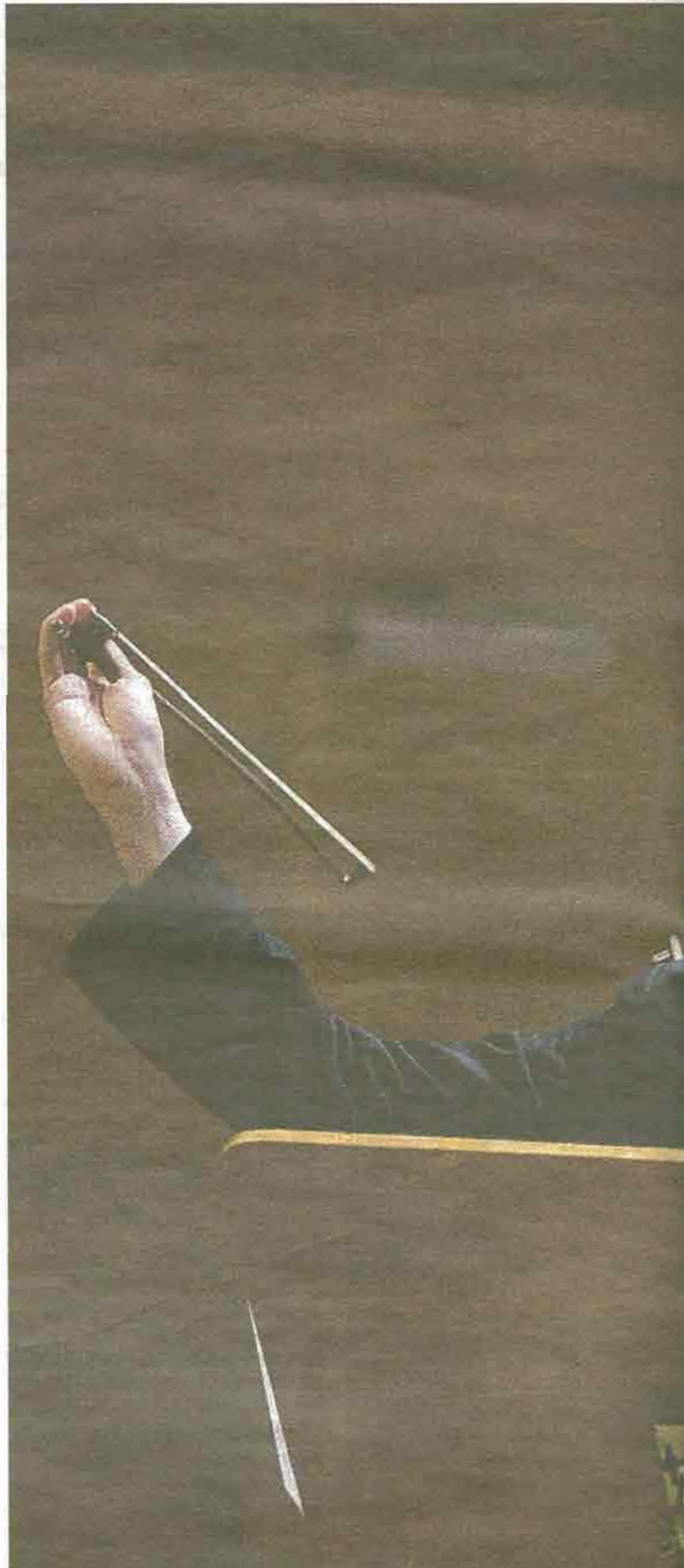
Att få höra en solistkonsert framförs av den musiker vilken den ursprungligen är skriven för är extra roligt. Särskilt då många kompositörer och musiker likt Avner Dorman och violinisten Ittai Shapira nära samarbetat om verkets utformning. Samtida israelisk klassisk musik är vi inte bortskämda med på dessa breddgrader och så Sverige-premiären på Dormans violinkonsert från 2006 känns som något alldeles extra. Och med spel i den här klassen blir det så. De tre satserna visar verkligen på den bredd som både en violinist och en symfoniorkester besitter.

Blåsare, stråkar och slagverkare är väljudande på en nivå som gör en mäktigt imponerad. Och Shaprias violinspel matchar dem perfekt. Han tar sig an musiken med en fitness och bravur såsom det anstår en världsartist av hans kaliber. Att det trots mycket inklappande från publiken inte bjuds på något extranummer är fullt förståeligt. Efter en sträng-, och stråk-workout som denna måste han vara rejält utmatad. Så här bör nacken ha låtit om hann funnits. Att här närmare gå in på verkets komplexa uppbyggnad låter sig inte göras men detta är absolut musik man vill höra igen.

Efter paus spelar så orkestern sin egen nationalhjärte Jean Sibelius. Hans tredje symfoni från 1907 är skriven som en brytpunkt mellan hans tidigare romantiska symfonier och de senare mer moderna. De tre satserna har en melodisk enkelhet som stannar från Beethoven men det tonala uttrycket är Sibelius omsisskänliga nordiska stil. Det här är uppsluppen musik man blir glad av. Särskilt cellisternas pizzicattospel imponerar.

Kvällens dirigent Jaako Kuusisto formerar sina styckor väl och gör en övertygande musikalisk erövring av Kulturens hus stora scen denna kväll. Och när det underbart ljuva extranumret klingat ut känner man att de gärna får komma åter igen. Snart! Musik av denna klass kan man aldrig få för mycket utav urkraft från Uleåborg!

JOHAN E. SKOGLUND

Den israeliske violinisten Ittai Shapira trollband publiken under sitt framförande

t från Uleåborg

de.

FOTO: JONAS LINDSKÖLD